

Usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 07.03.1991, sp. zn. Ndt 12/91, ECLI:CZ:NSSR:1991:NDT.12.1991.1

Číslo: 40/1992

Právní věta: Je vo výlučnej právomoci predsedu senátu rozhodnúť, či dá alebo nedá súhlas na zhotovenie zvukového alebo obrazového záznamu z hlavného pojednávania. Toto rozhodnutie nemá charakter opatrenia pri vedení pojednávania. Nemožno sa preto domáhať postupom podľa § 203 odst. 3 Tr.por., aby súhlas na zhotovenie uvedených záznamov vydal senát. Odoprením súhlasu na zhotovenie takého záznamu nie je porušená zásada verejnosti pojednávania (§ 2 odst. 10 Tr.por.).

Soud: Nejvyšší soud SR

Datum rozhodnutí: 07.03.1991

Spisová značka: Ndt 12/91

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Hlavní líčení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 2 odst. 10

§ 203 odst. 3

§ 25 odst. 1

§ 55 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40

Je vo výlučnej právomoci predsedu senátu rozhodnúť, či dá alebo nedá súhlas na zhotovenie zvukového alebo obrazového záznamu z hlavného pojednávania. Toto rozhodnutie nemá charakter opatrenia pri vedení pojednávania. Nemožno sa preto domáhať postupom podľa § 203 odst. 3 Tr. por., aby súhlas na zhotovenie uvedených záznamov vydal senát.

Odoprením súhlasu na zhotovenie takého záznamu nie je porušená zásada verejnosti pojednávania (§ 2 písm. 10 tr. por.).

(Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 7. 3. 1991 sp. zn. [Ndt 12/91](#))

Najvyšší súd rozhodol, že sa trestná vec obvineného F. Š. odníma miestne príslušnému okresnému súdu a prikazuje sa na prejednanie a rozhodnutie inému okresnému súdu.

Z odôvodnenia :

Na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 2 Rt 1/90 sa vedie rehabilitačné konanie v trestnej veci obvineného F. Š., ktorý v rámci prieskumného konania podľa zák. č. 119/1990 Zb. žiadal zrušenie rozsudku Okresného súdu v Žiline z 15. 8. 1975, sp. zn. 4 T 603/75, ktorým bol odsúdený pre trestný čin útoku na štátny orgán a orgán spoločenskej organizácie podľa § 154 odst. 1 písm. b) Tr. zák. a trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 odst. 1 písm. b), odst. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov nepodmienečne.

Obvinený na verejnom zasadnutí dňa 4. januára 1991 konanom po zrušení uznesenia okresného súdu (ktorým bol obvinený F. Š. čiastočne rehabilitovaný) Krajským súdom v Banskej Bystrici z 10. decembra 1990, sp. zn. R To 31/90, a prikázaní, aby vec bola znovu v potrebnom rozsahu prejednaná, vzniesol námietku predpojatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu v Žiline. Listom zo dňa 5. januára 1991 rozšíril svoje námietky o predpojatosti aj na všetkých sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici a žiadal, aby jeho vec bola delegovaná súdu so sídlom v Západoslovenskom kraji. Podľa jeho názoru sudcovia uvedených súdov sú proti nemu zaujatí a neobjektívni, o čom svedčí i skutočnosť, že predsedníčka senátu nepovolila filmovanie priebehu verejného zasadnutia kamerou a tým marila zásadu verejnosti konania.

Treba predovšetkým uviesť, že z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka (§ 30 odst. 1 Tr. por.).

O vylúčení rozhoduje, ak ide o sudcu, predsedu súdu, ak ide o predsedu súdu, predsedu nadriadeného súdu - a to na podklade oznámenia osoby, o vylúčenie ktorej ide, alebo na podklade námietky niektorej zo strán (§ 31 odst. 1 Tr. por.).

Predseda Okresného súdu v Žiline na podklade námietok obvineného a oznámení sudcov, z ktorých po vyjadreniach obvineného sa každý cítil zaujatý, v dôsledku jeho výrokov na ich adresu, uznesením z 21. januára 1991 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu v Žiline z prejednávania trestnej veci obvineného F. Š. vedenej pod sp. zn. 2 Rt 1/90.

Predseda Krajského súdu v Banskej Bystrici potom vylúčil z prejednávania tejto veci i predsedu Okresného súdu v Žiline, pretože i on sa cítil zaujatý z rovnakých dôvodov ako už vylúčení sudcovia. Zároveň predložil predmetnú trestnú vec Najvyššiemu súdu SR, vzhľadom na námietky odsúdeného a jeho návrh na delegovanie veci inému súdu v Západoslovenskom kraji.

Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený (§ 25 odst. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd SR, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený súdom pre súdy so sídlom v rôznych krajoch Slovenskej republiky, po predložení veci preskúmal návrh a námietky obvineného F. Š. ako ďalšie skutočnosti dôležité pre postup v zmysle § 25 odst. 1 Tr. por. a zistil, že existujú dôležité dôvody na odňatie predmetnej veci Okresnému súdu v Žiline.

Dôležitými dôvodmi v zmysle § 25 odst. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutočného stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatela i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci.

Po preskúmaní celého spisového materiálu Najvyšší súd nezistil také okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že nie je dostatočne zabezpečená možnosť zistenia skutočného stavu veci, prípadne, že hrozia prieskumy pri novom prejednaní a rozhodnutí veci. Taktiež rozhodnutie predsedníčky senátu

nepripustiť filmovanie verejného zasadnutia kamerou je v súlade s platnými právnymi normami.

Vychádzajúc z § 55 odst. 4 Tr. por. a inštrukcie MS SR č. 3 z 29. 5. 1973, publ. v čiastke 3/1973 Zb. inštr. MS SR o dôstojnosti súdneho pojednávania, robiť rozhlasový alebo televízny prenos alebo zhotoviť zvukový alebo obrazový záznam pojednávania možno len so súhlasom predsedu senátu (samosudcu), a to len vtedy, ak to nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi alebo záujmami spoločnosti a ak to nenaruší účel, dôstojnosť a priebeh súdneho konania. Ak teda predseda senátu (samosudca) pri splnení ostatných podmienok zistí, že činnosť potrebná na zhotovenie obrazového záznamu z pojednávania narušuje jeho priebeh a dôstojnosť, najmä tým, že odvracia pozornosť a sústredenosť senátu, resp. ostatných účastníkov od prejednávanej veci, obmedzuje prejavy účastníkov, brzdí plynulosť pojednávania a pod., nedá súhlas na takúto činnosť, pretože by sa nesplnil účel súdneho konania. 1)

Rozhodnutie o povolení, resp. zamietnutí vyhotoviť obrazový alebo zvukový záznam zo súdneho pojednávania je vo výlučnej právomoci predsedu senátu (samosudcu), ktorý vec pojednáva. Takéto rozhodnutie však nemá charakter opatrenia pri vedení pojednávania (§ 203 Tr. por.), a preto nemožno žiadať, aby o ňom rozhodol senát. Jeho zmeny sa nemožno domáhať ani cestou opravného prostriedku u nadriadeného orgánu.

Nie je možné prisvedčiť námietke obvineného, že rozhodnutím o nepripustení natáčať priebeh verejného zasadnutia kamerou rodinným príslušníkom obvineného, bola porušená zásada verejnosti pojednávania. Napriek zákazu natáčania mohla verejnosť prísť a sledovať priebeh konania, pretože nebolo vydané rozhodnutie o vylúčení verejnosti z pojednávania tejto veci a neboli zistené ani ďalšie opatrenia, ktoré by zamedzovali prístup verejnosti na predmetné verejné zasadnutie.

Ďalej sa Najvyšší súd SR zaoberal skúmaním ďalšieho dôvodu na odňatie veci, t. j. vzniku pochybnosti o nezaujatosti miestne príslušného súdu.

Poznámky pod čiarou:

1) Od 1. 8. 1991 túto problematiku upravuje § 8 odst. 3 zák. č. 335/1991 Zb.